Moſkwa rahwas eſſi omma lina pallama panniwa eddimätſeſt märato Wennerigi piriſt pärrametſeni Wennerahwa ſõame kättetassſumiſe waimuſt pallama läggüſiwa, nidade et ſeſt kuulſaſt nink uhkeſt Pranzuſe wäeſt, mes Ponapart ſure „trálliga ja trúmmi-, wille-pílliga“ ſisſetõi, ſurembat middake pärra es jä nink perremees eſſi ſuud ſilmad häbbi täüs peotäwwe rahwaga „ſõa kärraſt ruttas ja koddo pole tõttas. Ja „hophophophop kiruti läts tulliſt te neil widuti, et „mees ja hobben puhhus, tuld kabja ráwwaſt wuh-„hus!“ Kui Ponapart Sakſamaalt läbbilendas, olli Preisſima ſõawäggi tedda jo wastawõtman nink mitma mu Sakſama Würsti heidiwa Preisſima Kuningaga ütte nõuwo nink meie Keiſer lähhät omma ſõawäkke ka pärra. Pranzmaalt tulli waſtne ſõawäggi Ponapartile appi nink koggona Sakſama kõllas neiſt mitmiſt lahhinguiſt, mes nüüd jälle wäljatulliwa, nink meie Barklai olli iks tõistega ütten platſi pääl, kos énnege wainlaſega teggemiſt olli, ke ni kui jännes hurte een ſünna ja tänna kargas nink ſiiſt ja ſäält wopſi ſaije, ſeni kui ta walmis olli. Ütte käewärre olli ſuretükki loot lahhingun Barklaile jo ärrawõtnu, ent ſegipärraſt es kiſſu temma henda taggaſi, kos tedda wajja olli, nink et ta kiik, mes ta eale ettewõt, ſure tarkuſega nink tähhelepandmiſega om tállitanu, ſedda wõip parhillake weel ei mitte ütſinda temma áwwotähtideſt, enge ka temma waſknäuſt ärratutta. Seſt awwalik om, et jo mehhe näuſt ärratúnnus, mes lomu ehk ſeltſi temma om! Kui Ponapart kigilt poolt lõhna olli ſanu, läts Barklai Wenne ſõawäega, mes Keiſer Aleksander eſſi omma wallitſuſe álla olli wõtnu, õkwa Pranzma pälina, mes Pariſi linas kutſutas.

Suur Keiſer es jätta ka Barklaile temma ſuri tekku nink temma ſõnnawõtliko meelt taſſumata, nimmit tedda üllembas kindralis ülle kige Wennerigi ſõawäe nink tõſt tedda nink temma ihho ſuggu Würsti järje pále (1815).

Ka wõera ma Kunninga nink Würsti áwwuſtiwa ſedda kuulſat Wenne kindrali nink ehhitiwa temma rinda omme áwwotähtidega.

Kui ſe ſuur Pranzuſe ſõdda otſa olli ſanu, ſis olli ka Barklai päiwa tõ ſiin ilman ärratettu. Sõan es olle temma ommaſt terwuſeſt ſurembat luggu piddanu, ent nüüd olli ka jõud ni ärralõpnu, et ta Keiſri lubbaga Sakſamale reiſis ſüttitajaſt lätteſt abbi otſma. Ent temma es ſa pärralegi! Te pääl, Preisſimaal, Insterburgi linan olliwa temma ellopäiwa täüs ſanu nink kuts Jummal tedda 14. Mail 1818. ärra, taiwan rahho aſſent wõtma, mes kige ilma auw nink ſurus temmale ſiin ma pääl es olle jõudnu walmiſtada. Koolja todi eſſamale taggaſi nink hengap Jõggeweste mõiſan, Helme kihhelkunan. Sõnna om üts wäga illus kabbel ehhitetu nink puhma nink lilli ümberzõri iſtutetu. Üts atſtawku ſoldat om mõiſawannembide kullu pääl kabbeli üllekaejas pantu nink kaep pärra, et kiik kõrra pärraſt om. Siin kabbelin ómma parhillа weel kats uhket kirſto kuld rietega nink tuttidega nink kálli ſammetiga ehhitetu nätta, üts Barklai kirſt, tõine temma prówwa kirſt. Majja pärrandus jäije ainſa pojja kätte, ke parhillake weel ellap.

Wanna õ'nnis Barklai olli omma tallorahwa waſta üts wäga hä niuk armolik mõiſaher, nink kes tedda näggi ommaſt mõiſan ni lahkeſte nink armolikult omma rahwaga jutto ajjawat, es olles tõtteſte mitte uſknu, et ſe piddi ſeſamma ſuur kindral ollema, kélle wallitſuſe al mitto ja mitto tuhhat ſõamehhe nink päliko ſaiſiwa, nink kélle nimmi Pranzuſe ſõan ni kulus olli, et Ponapartilge pallaw ſaije, kui tõine ta kännul olli.

Sedda waſkkujjo, mes ſiin Tarto linan ſaiſap, ómma kiik ne päliko, kea Barklai wallitſuſe al ómma olnu, Keiſri lubbaga laſtnu wallada nink ſeddawiſi wäljaehhitada, kui teie tedda näete ehhitetu ollewat. Se kiwwi, kélleſt ſámmas om tettu, todi

Ma-rahwa Kalender 1852, lk. 24